

Streda 24. augusta 2016

Text: 1M 4, 1 – 16a

¹Potom Adam poznal svoju ženu Evu; ona počala a porodila Kaina. Povedala: Dostala som muža od Hospodina. ²Potom porodila Ábela, jeho brata; Ábel bol pastierom oviec, Kain bol však roľníkom. ³Po nejakom čase Kain priniesol Hospodinovi obeť z plodín poľa. ⁴Aj Ábel obetoval z prvorodeniát svojho stáda, a to z najtučnejších. Vtedy Hospodin priaznivo zhliadol na Ábela a na jeho obeť, ⁵ale na Kaina a na jeho obeť nezahliadol. Nato Kain vzbĺkol veľkým hnevom a zamračila sa mu tvár. ⁶Hospodin však riekol Kainovi: Prečo si vzbĺkol hnevom a prečo sa ti zamračila tvár? ⁷Zaiste, ak budeš dobre robiť, rozjasní sa ti; ak však nebudeš dobre robiť, hriech striehne pri dverách, na teba je upriamená jeho žiadostivosť; ale ty ho opanuj! ⁸Nato Kain povedal svojmu bratovi Ábelovi: Poďme na pole. Keď boli na poli, Kain napadol brata Ábela a zabil ho. ⁹Tu riekol Hospodin Kainovi: Kde je tvoj brat Ábel? A on odvetil: Nevieť; či som ja strážcom svojho brata? ¹⁰Nato Boh riekol: Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata volá zo zeme ku mne. ¹¹Teraz budeš kliatbou zahnaný z pôdy, ktorá otvorila ústa, aby prijala krv tvojho brata z tvojich rúk. ¹²Keď budeš obrábať pôdu, nebude ti viac dávať svoju silu; tulákom a bludárom budeš na zemi. ¹³I povedal Kain Hospodinovi: Väčší je môj trest, než by som ho vládol zničiť. ¹⁴Ajhl'a, dnes ma odháňaš z pôdy a ja sa musím skrývať pred tvou tvárou; budem tulákom a bludárom na zemi; a kto ma stretne, zabije ma. ¹⁵Hospodin mu však riekol: Práve preto, ktokoľvek by zabil Kaina, odnesie si sedemnásobnú pomstu. A Hospodin urobil Kainovi znak, aby ho nikto, kto ho stretne, nezabil. ¹⁶Vtedy Kain odišiel od tváre Hospodinovej.

Piesne: ES č. 96, 292

Zamyslenie nad Božím slovom:

Darom od Hospodina sú deti. Je to naozaj jeden z najväčších darov, aké môžeme dostať. Vidieť, ako rastú, nadobúdajú múdrosť, ako odzrkadľujú a rozdávať lásku – to poteší dušu. A možno práve preto patrí k najťažším veciam spoznať, že naše deti sú nielen rozdielne, ale aj hriešne. Kain a Ábel boli rodní bratia, a predsa neboli rovnakí. Mali rozličné povahy aj rôzne záujmy. Je to tak dobre, veď potrebná a dôležitá je tak práca roľníka, ako aj práca pastiera. Naša rôznosť je požehnaním pre spoločenstvo, no len dovtedy, kým si nezávidíme, kým na seba nežiarime, kým milujeme Pána Boha, kým je On na prvom mieste nášho života, a my sme z lásky k Nemu ochotní dať to najlepšie, čo máme. To sa Mu páči. On čaká na našu lásku, túži po nej. Nielenže ju vždy predchádza, ale na ňu vždy aj odpovedá. Nikdy ju nenechá bez odozvy. On nepozera na osoby, ale milý je Mu každý, kto koná dobre, kto sa dá viesť Jeho láskou, každý, kto miluje Pána Boha a svojho blížneho. Kde však lásky niet, tam človek začne spriadať zlé plány. Pod rozličnými zámienkami hľadá spôsob, ako by ublížil druhému, často aj najbližšiemu. Závist' a nenávisť – to nikdy nie sú dobrí radcovia. Ženú človeka do hriechu a záhuby. Z Kaina urobili bratovraha, prvého vraha na zemi. Nemyslíme si, že my sme lepší. Hriech číha pri dverách každého z nás. Hranica medzi myšlienkou a činom je veľmi tenká. Ale je tu Božie slovo – je tu Pán Ježiš, ktorému na nás záleží. Stráži nás ako najlepší brat. Upozorňuje, napomína, vracia nás späť. Prichádza so svojou láskou, ktorá robí presný opak toho, čo urobil Kain: dáva nám a za nás svoj život. Kto poslúcha Jeho slovo, ten sa zachráni. Kto sa rozhodne kráčať svojou cestou, stane sa tulákom a bludárom. Stratí pokoj duše. To, čo zachraňuje, je len Božie znamenie. Božím znamením pre nás hriešnikov je kríž. Kríž Pána Ježiša Krista, urobený krstom na našom tele. Kríž z nás robí skutočné Božie deti, zachránené a požehnané, aby rôznym spôsobom niesli lásku iným. Také deti sú požehnaním pre rodičov. Buďme požehnanými rodičmi a požehnanými deťmi. Amen.

Modlitba:

Milý Otče nebeský, sme poznačení hriechom a hriech nás ženie do nenávisťi, závisťi, zloby

a hnevu voči našim blíznym. Sme potomkami prvých rodičov. Ty očakávaš lásku, a v našich srdciach sa rodí nenávisť. Ty nás voláš k pokoju, a my robíme rozbroje. Dal si nám svoje Slovo, svojho Syna Pána Ježiša, aby nás viedol cestou života. Odpusť nám naše hriechy a veď nás svojou milosťou do večnosti. Prosíme, zachovaj v našich rodinách a vo vzájomných vzťahoch lásku. Amen.

Mgr. Katarína Hudáková, zborová farárka v CZ ECAV Liptovský Ondrej a seniorka Liptovsko-oravského seniorátu (LOS)